Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Învierii Domnului, a Sfintelor Paști

În zi de praznic de înviere Mă întorc iar și iar la iubirea Mea cea pentru om, pentru cel ce nu M-a iubit după ce l-am zidit cu mâna și i-am dat apoi ființă, pentru cel ce nu M-a iubit chiar dacă M-am lăsat biruit de el acum două mii de ani, când nu și-a primit Făcătorul ca să-I dea popas când am venit din cer pe pământ ca să-i aduc aminte că Eu i-am dat raiul și fericirea lui, și să-Mi dea și el așternut întru ale sale dacă Mi-am făcut cale din cer pe pământ ca să-l caut și să-i dau iar și iar iubirea Mea cea pentru el, pentru cel ce nu M-a iubit după ce l-am zidit.

Acum vin în fața sa pentru a treia oară și îl îmbiu cu iubirea Mea cea pentru el, îl îmbiu ca să-i curăț vina, căci vina lui este că nu M-a iubit, nu a iubit pe Făcătorul său și nu I-a dat popas, iar calea Mea după el e plină de iubire, de așteptare și de durere pentru neprimire, o, și nu-Mi deschide nici acum, nu-Mi deschide ca să Mă odihnească și să-Mi dea stat la masă cu el, sau măcar să-Mi deschidă și să Mă întrebe cine sunt dacă Eu grăiesc lui ca Dumnezeu al său, iar Eu să-i spun lui povestea Mea de iubire pentru el, să-i spun de el și de Mine și să-i pară rău că nu M-a iubit, și să-i spun că pentru aceasta l-am zidit, ca să Mă iubească și să Mă odihnească și să fie el iubirea Mea, mângâierea Mea, povestea Mea de iubire, căci l-am zidit așa cum își zidește omul o casă pentru ca să stea în ea și să-și facă o familie și să-și ridice urmași prin iubire, numai că iubirea Mea pentru om nu este pe plăcerea lui, după ce el și-a făcut un altfel de iubire, un alt fel de viață decât cea pe care o pregătisem Eu pentru el, pentru Mine cu el, și de atunci am rămas cu iubirea rănită și plânge cu suspin iubirea Mea cea pentru om, pentru cel ce nu M-a iubit după ce l-am zidit, și plâng cu dor și cu rană, plâng ca un tată care nu este iubit și mângâiat de copilul său și lăsat deoparte, părăsit, cu inima căutând și cu ochii în lacrimi mereu, mereu.

În zi de praznic de înviere caut cu glasul cuvântului Meu să stau de vorbă cu omul și să-i dau salutul învierii Mele de acum două mii de ani, când din gură în gură strigau tot mai mult unii spre alții cei din Ierusalim și vesteau că Hristos a înviat, până ce a ajuns această veste înaintea mai-marilor preoților, care M-au răstignit pe cruce apoi ca să se spele pe mâini de Mine și de adevărul cel despre Mine, căci Eu i-am vestit că sunt Fiul lui Dumnezeu Tatăl și că am venit pe pământ cu împărăția cerurilor, chemându-i pe toți spre ea, și pentru ea cu ei apoi.

La începutul zilei de praznic de înviere Mă aplec ca și acum două mii de ani înaintea ucenicilor Mei, care M-au primit după învierea Mea și le-am spus lor *„Pace vouă!”*, căci erau întristați și nedumeriți. Mă aplec și acum și spun ucenicilor Mei cei de azi: O, pace vouă, copii purtători de Dumnezeu aici, la izvorul Meu de cuvânt cu voi! Hristos a înviat! Așa se aude în ziua aceasta în lung și în lat între cei ce se știu încreștinați sub numele Meu.

O, fiilor, fiilor, Hristos a înviat! Iubirea Mea cea pentru om suspină și acum, suspină și așteaptă și cheamă și se vestește pe sine că vine pe pământ după om și așteaptă să i se deschidă. Mi-am făcut sprijinit de voi cale din cer pe pământ și strig la porțile inimilor oamenilor ca să Mă fac cunoscut lor, ca să-i chem pe toți la împăcarea cu Dumnezeu Tatăl, și cu Fiul Său Iisus Hristos, Cel răstignit și înviat a treia zi din mormânt acum două mii de ani. O, a greșit omul asupra lui Dumnezeu atunci, și L-a pus pe cruce răstignit, și-i trebuie omului înviere din acest greu păcat, pe care mereu, mereu îl face prin neiubirea lui cea pentru Dumnezeu.

O, ce trebuie să facă omul ca să știe și ca să audă și ca să se împace cu Dumnezeu? Fiilor, fiilor, simțământul vinovăției, aceasta trebuie să aibă omul mereu, mereu, și păreri de rău și iubire multă apoi, ca să înlocuiască acestea plata păcatului său între el și Dumnezeu.

O, copii de la izvorul Meu de cuvânt, Hristos a înviat! Sunt fericit de la voi că-Mi deschideți ca să vin, fiilor. Caut să-i deprind pe cei ce cred venirea Mea cuvânt pe pământ, caut tot timpul

să-i deprind cu iubirea cea de sus, dar mai vârtos caut să-i învăț să fie copii, ca să scape de păcat, ca să li șteargă păcatul și să fie apoi ca pruncii cei fără de păcatul săvârșit. Vouă vă spun copii când grăiesc cu voi, că voi ați învățat să ascultați și din cer și de pe pământ câte vin spre voi să vă poarte, căci taina de copil am venit s-o așez peste cei ce cred pe Dumnezeu-Cuvântul, Care vine la voi ca să-L împărțiți peste pământ. Copii sunt cei purtați, cei îngrijiți, cei sprijiniți, cei care învață să meargă, să vorbească, să cânte, să scrie, să lucreze, să spele, să are și să semene, să iubească prin toate și să facă toate, toate lucrând și ascultând, iar altfel omul nu poate fi copil ca să aibă parte cu împărăția Mea, cu care am venit pe pământ iar și iar, ca și acum două mii de ani vestind-o pe ea proaspăt venită cu Mine și așezată prin cuvânt peste cei ce Mă primesc cu ea ca niște copii care se supun cu iubire împărăției de sus pentru ei.

O, îl văd pe om peste tot rugându-se spre Dumnezeu și îl văd mereu biruit, și calea rugăciunii lui este ruptă mereu, mereu. Când omul face rugăciune spre cer, dar face și păcat, o, ce este mai tare din acestea două care să poată peste om? O, ca să nu mai facă omul despărțire de Dumnezeu prin păcat, el trebuie să disprețuiască păcatul și să-i fie teamă de păcat ca de cel mai crunt dușman al său. Simțământul vinovăției cine îl are mereu, unul ca acela este umil, este aplecat, iar când se apleacă cu rugăciunea lui spre cer nu mai este biruit, ci este biruitor, căci este aplecat, iar Eu, Domnul, îl șterg de păcat și-i spăl cămășuța vieții în jertfa Mea cea de pe cruce pentru el, în sângele Meu, care este semnul spălării păcatului său, că Mi-am vărsat pe cruce sângele ca să-l spăl pe om de păcat, și așa am știut Eu să fac pentru om spălarea și să-i dau iarăși față și viață, așa cum și la început i-am dat.

O, fiilor copii, durere mare am de la cei ce nu au și nu arată să aibă simțământul vinovăției, ca să le pot Eu lucra apoi iertarea păcatelor lor. Omul păcătuiește prin însăși pofta sa, precum este scris, și nu trebuie să dea vina pe nimeni pentru păcatul său, ci numai pe sine, dacă voiește să fie creștin după adevăr, dacă iubește el dreptatea a toate ca și Dumnezeu, căci pe calea credinței nu trebuie să facă altceva creștinul pentru greșalele sale, nu trebuie să osândească pe fratele său pentru sine, ci numai pe sine și însăși pofta sa, prin care se zămislește păcatul a toate câte omul iubește și poftește. O, pe cine auzi că osândește pe frați pentru sine, pe acela îl scrie diavolul, vânzător de frate îl scrie, și fac diavolii horă mare în clipa când vede un creștin dat disprețului de alt creștin, iar inima celui ce primește dispreț pentru aproapele prin vorbire de rău se umple de dispreț pentru cel clevetit și se stinge dragostea frățească, se duce dintre frați, și din unul în altul se lucrează aceasta prin vorbire dezvinovățitoare de sine, și în același timp învinuitoare de frați. O, așa s-a petrecut acum două mii de ani cu cei ce au pus la cale dispreț pentru Mine și pentru frații Mei ucenici, și am fost astfel petrecut spre cruce ca să fiu răstignit, iar Eu M-am supus și am iubit aceasta așa cum îl iubesc pe om, iar iubirea Mea pentru om a adus ca rod învierea Mea dintre cei morți ca să merg mai departe cu taina învierii morților și să mântuiesc pe mulți, așa cum Îmi este lucrarea cea împărțită de Tatăl s-o lucrez și să fiu Mântuitorul celor ce Mă primesc să le dau învierea, înnoirea să le dau, și apoi iertarea lor.

O, stau deasupra pe nori de slavă și te cuprind cu duhul și cu privirea, țara Mea de azi. Tu ești cea la care Eu vin pe pământ cuvânt în acest timp. Tu ești România Mea și ai în tine țarina cu comoară în ea. Cuvântul Meu de peste tine este comoara ta, o, și cât aș vrea să te îmbogățești cu această lumină și să strălucești prin ea tot mai mult, tot mai tare, și să fii numită după dreptate țara strălucirii, căci este scris în proorocii despre tine, o, țara Mea de azi, numai să fie descoperire de la Mine ca să știi cum să citești Scripturile și cum să le deslușești, că altfel omul se uită la Scripturi ca la o carte pecetluită, sau ca unul care nu știe carte dacă-l întrebi de cele scrise în Scripturi și în prooroci.

O, pace ție, țara strălucirii, țara Mea cea de azi! Sunt cu alai după Mine, călare pe cai albi suntem veniți la tine, din cer veniți suntem. Te pețește Tatăl Savaot pentru Fiul Său Iisus Hristos, căci Și-a ales Tatăl sală de nuntă și masă cerească și popor mireasă din mijlocul tău și curge peste tine râul Meu de cuvânt. Sunt Domnul învierii, Iisus Hristos, și Mă aplec cu salutul învierii

Mele și-ți spun ție în zi de praznic de înviere: Hristos a înviat! El este comoara ta, Care Se face cuvânt pe vatra ta de mai bine de șaizeci de ani. Se lucrează taina cerului în tine și se va ivi curând, curând strălucirea ta, și de departe se va vedea ea, căci Eu, Domnul, voi străluci în lumină de pe acest munte de cuvânt și se va vedea slava ta, Domnul Dumnezeul tău strălucind pe vatra ta, și toate popoarele vor întoarce privirea spre tine și te vor slăvi și te vor iubi și te vor mângâia pentru frumusețea ta cea de sus peste tine, că mare iubire îți port. Iar acum te îmbrățișez în cuvântul Meu și-ți dau salutul Sfintelor Paști: Hristos a înviat! O, ridică-te și fă-te una cu Domnul Dumnezeul tău! Amin.

O, pace vouă, celor ce Mă dați când Eu Mă dau! Hristos a înviat, fiilor copii! Hristos a înviat, celor ce vă iubesc și celor ce vă urăsc pe voi! Hristos a înviat, de la voi vestire învierea Mea către cei ce locuiesc în cerul sfinților Mei, cu care vin la voi! Unii pe alții ne întâmpinăm în zi de Paști cu salutul învierii Mele, cu acest praznic sfânt.

Hristos a înviat! O, nu-i de ajuns credința că am înviat, și trebuie lângă ea iubirea de la cel ce nu M-a iubit după ce l-am zidit pe el. Amin, amin, amin.

03/16-04-2017